

1907-03-30

þÿ — ' ¿ Å » ®

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ º ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8534>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Διαφορά
Συνεργατισμός
Φορ Παφός

Η ΒΟΥΛΗ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΥΓΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΣΥΕΛΛΩΔΕΙΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

(22 Μαρτίου ε.ν.)

- Ο σκοπός του νομοσχεδίου.
- Τὸ ἔκτακτον τῆς Ἐκκλησίας.

(Προεδρία Ἀρμοστοῦ.)

Ὁ κ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ εἰσάγων τὸ νομοσχεδίον του τὸ τροποποιῶν τοὺς περὶ δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως νόμους, λέγει: Ἐνομοθετήσαμεν κατὰ τὸ 1905 περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς ἐπιτροπῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν πόλεων, ἀλλ' εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1905. Κατὰ δὲ τὸν νόμον τῆς μέσης παιδείας δὲν ἐνεργήθη ἐκλογή ἐν Λευκωσίᾳ, τοὺς δὲ λόγους γνωρίζουσιν οἱ μὴ ἐνεργήσαντες ταυῦτην. Ἴσως θὰ ἦσαν συγγνωστοί διότι δὲν ἐγνώριζον τίς εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ δὲν ἤθελον εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ. Ἐπίσης ἐν Πάφῳ, ὡς ἐκ τῆς χηρείας τοῦ Μητροπολ. Ἰωάννου, δὲν ἐγένετο ἐκλογή ἐπιτροπείας. Ὁ δὲ λόγος δὲν εἶναι μόνον διότι δὲν ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον των οἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξουσιοδοτηθέντες, ἀλλ' εἶναι καὶ ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχιεροὶ δὲν πρέπει νὰ ἐρχονται εἰς προστριβὴν μὲ τὸν λαὸν διὰ καθαρῶς κοσμικὰ πράγματα. Δὲν δύνανται δὲ οὗτοι νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι κτεροῦνται κεκτημένα δικαιώματα αὐτῶν, διότι τὰ δικαιώματα ταῦτα τοῖς ἐχορηγήθησαν δυνάμει τοῦ νόμου τοῦ 1905, πράγμα ὅπερ ἐγὼ καὶ τότε ἐθεώρησα ταπεινωτικόν, τοῦ νὰ εἶναι δηλαδὴ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχιεροὶ ἐπιστάται τῆς κάλπης. Ἀξιοπρεπέστερον δὲ τὸν κλήρον εἶναι ὅπως τὰ τῆς ἐκλογῆς διευθύν-

νη και διεξ-γη έτερός τις, ως ο Διοικη-
της, όστις να εξαγγέλλη τό αποτέλεσμα
εις τόν Μητροπολίτην. 'Αλλ' εάν ο κλη-
ρος ή τουλάχιστον ο ανώτερος κληρος, νο-
μίση ότι του άφηρέθη δικίωμα, όπειρ τώ
είχε χρηγηθη δι' έτέρου νόμου, διά του-
το ευθύνεται ο ίδιος, όστις δέν έκχε κα-
λήν χρΐσιν του δικιωματός του. Δέν ώφρι-
λον δε τά συντρίμματα της 'Ι. Συνόδου να
δικαιωρηθώσι διά τουτο σήμεραν πρός τό
Συμβούλιον.

Κατόπιν ο ρήτωρ αναπτύσσει τας προ-
νοίας του νομοσχεδίου ως πρός τόν τρόπον
της εκλογής εκπαιδ. έπαιρητικής έπιτρο-
πής, αποκλών τό νύν σύστημα «Τζερ-
μάντερο», όφειλόμενον εις τόν Διοικητήν
της Μπαχαουσίτης Τζέρου, και τό όποιον
αντέγραψεν ή Κύπρος, όμιλεί περί Νηπι-
αγωγείων, περί ών δέν προϋνόησεν ο νό-
μος του 1905, ως και περί της αλληλεγ-
γού ευθύνης και έλέγχου των διευθυνόν-
των τά σχολεία της μέσης και στοιχειώ-
δους παιδείας. Καταλήγων δ' εϋτος προ-
τείνει τήν πρώτην ανάγνωσιν του νομο-
σχεδίου.

Ο κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ υποστηρίζει τήν
ανάγνωσιν του νομοσχεδίου.

Ο κ. ΑΡΑΟΥΖΟΣ αντίταται κατά της
ανάγνώσεως του νομοσχεδίου και θεωρεί
τουτο περιττόν, διότι αί συνεχείς τροπο-
ποιήσεις των εκπαιδευτικών νόμων, ούτινες
μάλιστα απέτυχαν εν τή εφαρμογή των,
εγείρουσι συνεχώς πηπον, και δέν θα
παρέλθη πάλιν πολύς καιρός ότε θα γίνη
ανάγκη νέων τροποποιήσεων. Διαφωνεί ως
πρός τόν τρόπον της εκλογής διά μυστικής
ψηφοφορίας, διότι όταν παρέλθη ή εξύτης
του κομμουνισμοϋ, ουδείς αξίος πολίτης θα
θέλη να θέση υποψηφιότητα διά τό αξίω-
μα του έπιτρόπου. 'Αλλά τήν σεθραυτέ-
ραν των ενστάσεων του ρήτορος αποτελεί τό
ότι καταλύονται δικιώματα των εκκλησι-
αστικών αρχηγών, άτινα ενώ ανεγνώρισεν
και έσεβ. εθη Μωόμεθ ο κατακτητής, άτι-
να ενώ διεσώθησαν διά μέσου ζοφερών
της δουλείας χρόνων και ένομοθετήθη.

σαν πρό διετίας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ-
του, νῦν ἔρχονται νὰ τὰ καταλύσωσιν αὐ-
τοὶ οἱ ἴδιοι οἱ νομοθέται, διότι ἐκκλησια-
στικοὶ ἀρχιεροὶ ἢ ἀντιπρόσωποι τούτων ἡ-
μέλησαν τῶν καθηκόντων των. Δὲν συμ-
φωνεῖ δὲ οἱ τὰ δικαιώματα ταῦτα δὲν ἐ-
κέκτητο καὶ πρότερον ὁ κληρὸς καὶ ὅτι τὰ
ἀπέκτησε μόνον διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1905,
διότι ὡς ὅλοι ἐνθυμοῦνται πάντοτε οἱ ἐκ-
κλησιαστικοὶ ἀρχιεροὶ προήδρευον καὶ προ-
έβλεπον κατὰ τὰς ἐν ταῖς συνδικαίαις τῶν
ἐκκλησιῶν ἐκλογὰς ἐπιτροπειῶν. Ἐν δὲ,
λέγει, δὲν ἐγένετο ἐκλογὴ ἐπιτροπῆς τῆς
μέσης παιδείας ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Πάφῳ ὁ
λόγος εἶναι διότι ἐν μὲν τῇ πρωτεύουσῃ
ἐχρημάζετο κατ' ἄλλοις φορολογουμένων διὰ
τὴν δημοτικὴν παιδείαν, καὶ τοιοῦτος δὲν
ὑπῆρχε κατόπιν τῆς ρήξεως καὶ τῆς ἐπα-
κολουθησάσης γνωστῆς δίκης, ἐν δὲ τῇ
Πάφῳ ὑπῆρχε διαφωνία διὰ τοὺς δύο τοπο-
τηρητὰς ὡς ἐκ τοῦ ζήτηματος τοῦ κρατοῦν-
τος διηρημένῃ τὴν Κύπρον. Ἄλλ' οἱ λό-
γοι οὗτοι παρέρχονται καὶ θὰ παρέλθωσι
ταχέως, δὲν εἴμεθα δὲ δικαιοδοτοῦμενοι
παροῦντες εἰς τοὺς Διοικητὰς τὰ δικαιώ-
ματα τῶν κεφαλῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ
τὰ δικαιώματα ταῦτα ἀποτελοῦσι προνό-
μια, τὰ ὅποια ἡ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ
ἐξαρτῆται ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς, καὶ δὲν ἐξαρτῆται
εὐτυχῶς ἀπὸ τὸ Συμβούλιον ἢ ἀπὸ τὸν
τόνον τῆς φωνῆς διὰ νὰ μηδενίσῃ ταῦτα.
'Ο κ. Ἀρνούζος θίγει κατόπιν ὅλας
τὰς προνοίας τοῦ νομοσχεδίου ἀντεπεξερ-
χόμενος κατ' αὐτῶν διὰ μικρῶν. Ὁμιλεῖ
διὰ τὸ ζήτημα τοῦ τοποτηρητοῦ ἐν περιπτώ-
σει χρεώσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἢ Μητρο-
πολιτοῦ θρόνου, λέγων ὅτι τοῦτο διακρού-
γει τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Νομοθ. Συμβου-
λίου, τὸ ζήτημα τῆς εὐθύνης καὶ ἀλληλεγγ-
γύης τῶν ἐπιτροπειῶν θεωρεῖ ἐπικίνδυνον
καὶ ἀποθαρρυντικὸν διὰ τοὺς πολίτας τοὺς
μέλλοντας ν' ἀνκλάβωσι τοιαύτην εὐθύνην,
δὲν συμφωνεῖ δὲ οὔτε διὰ τὴν πρόνοιαν πε-
ρὶ Νηπιχοργειῶν, διότι θὰ προστεθῇ νέα
φορολογία εἰς τὸ λαόν, οὔτε διὰ τὸν τρό-
πον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν ἐπιτρο-
πῶν, διότι εἶδεται τὸ ἴδιον δικαίωμα εἰς

χωρίον ἔχον 30 κατοίκους ὡς καὶ εἰς χω-
ρίον ἔχον 1000 κατοίκους. Διὰ τὸ Περθε-
ναγωνεῖον Λευκωσίας λέγει, ὅτι τοῦτο εἶ-
ναι ἰσότητι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ
ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κα-
θερνήσεως, μορφώνει ἐν τῷ Διδακτικῷ
του διδακτικῆς, ἐν αὐτῷ δὲ διδάσκουσι
ὄμοιαν καθηγηταὶ τοῦ Π. Γυμνασίου, ὅ-
τινες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ πύξωσι
νὰ παρέχωσι τὰς ὑπηρεσίας των, καὶ τότε
θὰ χάσῃ ἡ Κύπρος τὰ ἀγαθὰ τοιοῦτου ἰ-
δρυματός.

Ὁ ΜΕΧΜΕΤ ΖΙΑΪ·Ι· προτείνων τὴν
ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου λέγει: Τὸ
12ον άρθρον δίδει ἡμῖν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν
ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ ἡμεῖς
ὡς μωπηθοὶ δὲν δικαιοῦμεθα εἰς τοῦτο.
Ὁ Μωάμεθ ἐπιτίθει ἡμῖν νὰ σιβώμεθα
τὰ δικαίωματα τῶν Χριστιανῶν, ἡμεῖς
δὲ δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἄλλως.

Ὁ κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ παρατηρεῖ ἐν ἀρ-
χῇ ὅτι εἶναι παράδοξος ἡ ἐπιβίσις τοῦ ὀθω-
μανικοῦ μέλους εἰς τοιοῦτο ζήτημα, εἰς τὸ
δὲ λέγει ὅτι τὸ νομοθετεῖν περὶ παιδείας
εἶναι πρᾶγμα δυσχερέστατον εἰς ὅλας τὰς
χώρας, καὶ ἐνεκα αὐτῶν τῶν νομοσχεδίων
ἰδίως ἀντιτίθενται αἱ κυβερνήσεις ἐν ὅλαις
ταῖς συνταγματικαῖς χώραις. Καὶ συνήθως
κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς μὲ τοιαῦτα
ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα κατέρχονται
εἰς τὸν ἀγῶνα οἱ ὑποψήφιοι. Οὐδὲ εἶναι
δυνατὸν νὰ ὑποταθῇ ὅτι οἱ περὶ παιδείας
νόμοι οὗς ἔχομεν εἶναι τέλειοι, καθότι εἴμε-
θα ἄπειροι περὶ τὸ νομοθετεῖν τοιοῦτους
νόμους, καὶ συνεπῶς τὰς παρουσιαζομένας
ἐλλείψεις πρέπει νὰ σπεύδωμεν νὰ θερ-
πεύωμεν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο παραπι-
πόμενον εἰς ὑπεπερισπῆν δύνανται νὰ μελε-
τηθῇ καλῶς καὶ τροποποιηθῇ, ἡμπορεῖ δὲ
καὶ νὰ περιλάβῃ πολλὰς τῶν ἀρχῶν, αἱ
προσβεύει τὸ ἔντ. ἐκ Λεμεσοῦ μέλους. Τὰ
Ἑλληνικὰ αἰρετὰ μέλη εἴμεθα ὅλα τῆς
αὐτῆς φυλῆς καὶ θρησκείας, καὶ θὰ προσπα-
θῆσωμεν ὄχι μόνον νὰ τηρήσωμεν μετὰ
προσοχῆς τὰ δικαίωματα τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ αὐξή-
σωμεν.

ΔΙΚΗΝ. τοῦ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ. Λόγω τοῦ παρουσιαζέμενου ὑπομνήματος τοῦ φέροντος τὰς ὑψηλὰς ἐκείνης ὑπογραφάς, ἡ κυβέρνησις ἐπεθύμει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν τοῦτο νῦν, ἀλλ' ἐνεκὰ τῆς πορείας τῆν θὺ λάβῃ τὸ νομοσχέδιον θὰ παρατεθῇ καιρὸς πρὸς τοῦτο. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ εἴπω ὅτι βλέπομεν ἐν τῷ νομοσχέδιῳ σημεῖα εἰς ἃ ἐνιστάμεθα καὶ σημεῖα ἅτινα θεωροῦμεν ὠφέλιμα.

Ὁ κ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ ἀπικνῶν διὰ μακρῶν λέγει ὅτι οὐδόλω, παραβλάπεται ἡ ὑπόληψις τῶν προσώπων ἐκείνων, ἅτινα ὑποβάλλουσιν ἐπιψηφισθέντα διὰ νὰ ὑψηρευθῶσι τὰ σχολεῖα, ἐπειδὴ δὲ ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὸ ἀξίωμα τῶν ἐπιτροπῶν τῶν σχολείων δι' αὐτὸ θεσπίζει ὅπως ἡ ἐκλογή γίνεται ἀνεπηρέεστως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀφίεσιν τῶν δικαιομάτων τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ρήτωρ φρονεῖ ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἀφαιροῦνται τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ προστίθενται διὰ τοῦ νομοσχεδίου, διότι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχηγοὶ ἀνυψοῦνται εἰς τὴν θέσιν τῶν καὶ καθίστανται ὑπάλληλοι τούτων οἱ Διοικηταί, ὅστινες εἶνε ὑπόχρεοι νὰ ἐξηγγέλλωσι πρὸς αὐτοὺς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν. Προχωρῶν δὲ προθέτει ὅτι διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς πρῶτης καταστάσεως καὶ τὴν δημιουργίαν δικῶν ὑπεύθυνου εἶναι οἱ ἴδιοι ὅστινες μὴ τολμῶντες νὰ ζητήσωσι τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ ἐργάζονται ἐν τοῖς παρεκκλησιαστικῶν καὶ ἐκ μὲν ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ τῆς μέσης παιδείας νὰ διορισθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ὅπως δικαίως ἢ ἀδίκως ἀπηρτίζετο ὑπὸ τῶν ἰδίων. Εἶνε εὐλόγητος ἡ ἀνησυχία τοῦ ἐντ. μέλους, ἡ ἀνησυχία τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ τῶν περὶ αὐτήν, διότι θέλουσιν νὰ μὴ ἐπιψηφισθῇ ὁ νόμος καὶ ν' ἀφεθῇ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκλογὴ κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰούνιον ἡ ἐπιτροπικὴ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ. Προτίθεται ὅτι καταπιεστοῦνται τὰ δικαιώματα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ καταπιεστοῦν τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, δὲν πρέπει ν' ἀφαιρωθῶσι ταῦτα ἀπὸ τῆς γειράς των; Ἐκλέγει σήμερον ὁ λαὸς διὰ τὸ Γυμνάσιον ἢ διὰ τὰ ἄλλα σχολεῖα;

Διὰ τὸ Παρθενωνάγειον φημινωμένης ῥεῖσας τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιτελεσθέντος περιπτώσει ἀλλάξωσι τὰ πρόσωπα τῆς ἐπιτροπείας, ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι ἀποδοτικοὶ προτιμότερον εἶναι νὰ φύγωσιν

ούτοι εκ Κύπρου.

Ἐν τέλει ὁ κ. Θεοδότου ὑπομνήσκει τὸν δικηγόρον τοῦ Στέμματος ὅτι τὴν ἐργασίαν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου δὲν διευθύνουσιν ἐξώθεν ὑπομνήματα, ὅθεν δέποτε προερχόμενα, ἀλλ' οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, εἰς αὐτὸν δέον νὰ δίδεται πλειότερα προσοχή.

Μετὰ τὰς ἀγορεύσεις ταύτας τὸ νομοσχέδιον παρεπέμφθη, ὡς ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, εἰς ὑπεπιτροπὴν ὅπως αὐτὴ μελετήσῃ τοῦτο καὶ τροποποιήσῃ τὸ πρῶτον εἰς τὸ Συμβούλιον.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

(25 Μαρτίου ε.ν.)

Ο ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

— Ἡ ἐπιψήφισίς του.

— Εὐχαριστίαι πρὸς τοὺς συντάκτας του.

(Προεδρεῖ Ἀρμοστοῦ.)

Ὁ Μ. ΚΙΤΙΟΥ καταθίσει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων χωρίων τινῶν τοῦ διαμερίματος Πάρου, τῆς Δρούσιαι, Ἴνικαι, Ἀρόδακ, Κάθηκα καὶ Νίου Χωρίου. ἐπιτιμῶν ὅπως τοῖς ἐπιτροπῇ νὰ ἐμβολιάζωσιν ἀγοιμαλακίαι καὶ ἀγοικισατίας ἐντὸς τοῦ δάτους Ἀκάμαντος.

Ὁ αὐτὸς βουλευτὴς καταθίσει ἀναφορὰν τῶν τεικῶν κάποιου Μιχαήλ γ' Στεφοῦ, ἐκ Δρούσιαι, ὅν τὸ πατρικὸν κτήμα περιελήφθη κατὰ τὴν ἐροθίτησιν τῶν δικτῶν εἰς τὰ δημόσια εἶδη καὶ ἤδη ἐξαιτοῦνται ὅπως τοῖς ἀποδοθῇ τοῦτο πρὸς καλλιέργειαν.

Ὁ ΣΙΕΦΚΕΤ ἐρ. καταθίσει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κιόνελη, αἰτούντων ὅπως λαμβάνωσι χαμὸκλάδα ἐκ τοῦ δάτους πρὸς χρῆσιν τῶν.

Ὁ αὐτὸς βουλευτὴς ὑποβάλλει ἑτέραν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Πυργάκ, χριστιανῶν τε καὶ ὀθωμανῶν, οἱ ἔρ. αἰτοῦσιν ὅπως τοῖς ἐπιτροπῇ νὰ βῶσκωσι τὰ κοίμια τῶν εἰς τὸ δάτος τοῦ Στεφοῦ.

Ἡ ἡμερησία διάταξις τοῦ Συμβουλίου εἶναι ψήφισμα διὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Κώδικος τῆς Κυπριακῆς Νομοθεσίας.

Δ. τοῦ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ. Προτείνω ψήφισμα, ὅπως βραβεύεται ἐπὶ τοῦ 6 ἔθρου τοῦ περὶ ἀνατυπώσεως νόμου τοῦ 1903. Σκοπὸς δὲ τοῦ ψηφίσματος τοῦτου εἶναι νὰ καταστῇ ἡ ἔκδοσις τῶν νόμων τῆς Κύπρου ἡ μόνη ἐγκυρὸς ἐνώπιον τῶν

Δικαστηρίων. Ὁ πρῶτον Ἀρχιδικαστὴς Σίρ Ἰωσήφ Χάτζινσον προϋπαίνειτο ὡς εἰς τῶν μελλόντων νὰ διορθώσῃ τοὺς νόμους ἐκείνους, τὸ δὲ προνόμιον τοῦ βοηθῆσαι ἐχορηγήτετο εἰς ἐμὲ. Κατὰ τὴν συναρμολόγησιν τῶν νόμων προσεκολλήθημεν εἰς τὰ ὅρια ἐκείνα ἅτινα διαγράφει ὁ νόμος καὶ ἀπηλείψαμεν πάντα τοὺς ἐπιτηχειωμένους νόμους καὶ τοὺς ἐκπιπύσαντας τοιοῦτους. Πάντες, νόμοι τε καὶ ἐπιταγαί, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συμβουλίου μέχρι τῆς λήξεως τῆς περυσινῆς συνόδου, ἀνέρχοντο εἰς 429, ὧν οἱ 52 ἦσαν νόμοι τῆς χρήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἦδη συνηρμολογήθησαν 144 νόμοι καὶ ἄλλοι 4. Ἡ σμικρυνσις ὀφείλεται ὄχι μόνον εἰς ἀποκοπὴν τῶν ἀχρήστων νόμων, ἀλλὰ καὶ διότι πολλοὶ τούτων συναχωνεύθησαν ὡς πραγματευόμενοι περὶ τοῦ ἰδίου ὁρίματος. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ Συμβουλίου ἐπιψήφισθη τὸ ψήφισμα, ἡ ἀνατύπωσις εἰς τὰς δύο

ἑτέρας γλώσσας θὰ γίνῃ ταχύτατα καὶ θὰ μεταφρασθῶσι πρῶτον οἱ νόμοι, οἵτινες εἶναι ἀπολύτου χρήσεως. Ὁ χρόνος ἔτι κατεβαλεῖ πόσον χρήσιμος εἶναι ἡ συναρμολόγησις τῶν νόμων.

Ὁ Μ. ΚΙΤΙΟΥ ὑποστηρίζει, ὅτι ὁ ἐκπιπύσει Κώδιξ δὴν νὰ γίνῃ νόμος τῆς νήσου, ὅτι ἡ ἐκκαθάρσις καὶ συναρμολόγησις τῶν νόμων ὁ ἀποβῆ χρήσιμος ὄχι μόνον εἰς τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς δικηγόρους, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα Κύπριον ἐπιθυμοῦντα νὰ μελετήσῃ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του, διό το Συμβούλιον ὀφείλει νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν πρόνοιαν ταύτην ὡς καὶ τοὺς δύο ἐν γένει δικαστὰς τοὺς ἔργασθέντας ἐπιπόνως ὅπως ἀγάγῃσιν εἰς πέρας τὸ ἔργον ταῦτο. Συνιστᾷ ὅπως τοιαύτη ἐργασία γίνεταὶ κατὰ διεξίτη καὶ ὅπως μεταφρασις τοῦ Κώδικος εἰς τὰς δύο γλώσσας τοῦ τόπου γίνῃ γενικὴ καὶ ὄχι μερικὴ, διότι ὅλοσ' ἔτι οἱ νόμοι εἶναι ἀναγκαῖοι, ἄλλως τε διό το τοιοῦτον δὲν εἶναι καὶ δύσκολον, ἀφοῦ οἱ πλείστοι τῶν νόμων εἶναι μεταφρασμένοι.

Τὸ προταθὲν ὑπὸ τοῦ Δικηγόρου τοῦ Στέμματος ψήφισμα ἐγένετο παμψηφεί ἀποδεκτὸν, εἶτα δ' ὁ Μ. Κιτίου κατέθεσεν ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου ψήφισμα, δι' οὗ ἐξεφράζοντο εὐχαριστίαι πρὸς τὸν πρῶτον Ἀρχιδικαστὴν Σίρ Ἰωσήφ Χάτζινσον καὶ τὸν κ. Φίσιερ, δικαστὴν Κυρηνείας καὶ προσωρινὸν δικηγόρον τοῦ Στέμματος διὰ τὴν κωδικοποίησιν τῆς Κυπριακῆς Νομοθεσίας.

Ὁ κ. ΣΩΖΟΣ ὑποστηρίζει τὸ ψήφισμα.

Ὁ κ. ΦΙΣΙΕΡ ἐκφράζει εὐχαριστίας πρὸς τὸν Μ. Κιτίου δι' ὅσα εἶπε διὰ τὸ ἔργον, ἐπίσης δ' εὐχαριστεῖ καὶ τὸ Συμβούλιον διὰ τὸ ψήφισμά του.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ
ΔΙΑ ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ Γ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ
—Καταψύξεις του νομοσχεδίου.
—'Η Κυβέρνησις έναντία.

Ἐτέρα ἡμερησία διάταξις τοῦ Συμβουλίου εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδοτοῦ συνταχθῆν καὶ κατατεθῆν νομοσχέδιον τὸ προνοῦν περὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς μεταξὺ ὀφειλετῶν καὶ δανειστῶν πίστεως.

Ὁ ἐισηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου κ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ ἀναπτύσσων διὰ μακρῶν τὸν σκοπὸν τούτου λέγει ὅτι τοῦτο προτίθεται κυρίως νὰ προφυλάξῃ τοὺς Κυπρίους κεφαλαιούχους ἀπὸ τοὺς κακὰς πίστεως ὀφειλέται, διότι σήμερον εἶναι εὐκόλον εἰς πάντα ὀφειλέτην νὰ ὑποθηκεύσῃ τὰ κτήματά του εἰς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν καὶ ὁ μὴ ἐυπόθηκος δανειστὴς ν' ἀπολέσῃ τὰ χρήματά του. Ἐξ ἄλλου καὶ τὸ συμφέρον αὐτῶν τῶν ὀφειλετῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ἐὰν ἀπορριφθῆ δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἴδωμεν τῆ ἐκῦρριον χιλιάδας ἀγωγῶν ἐναντίον τῶν ὀφειλετῶν ἐκ μέρους τῶν δανειστῶν ζητούντων νὰ ἐκασφαλίσωσι τὰ κεφάλαιά των, καὶ συνεπῶς τοὺς ὀφειλέτας ὑποβαλλομένους εἰς δικαστικά καὶ ὑποθηκευτικά ἔξοδα. Προτείνει δὲ τὴν πρώτην ἀνάγκωσιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ΧΑΤΖΗ-ΓΩΑΝΝΟΥ ὑποστηρίζει κατ' ἀρχὴν τὸ νομοσχέδιον, προτείνει δ' ἵνα παραπεμφθῆ τοῦτο εἰς ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην, ὅπως ἐξυρεθῆ τὸς τρόπος καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν προστατευθῶσιν οἱ δανεισταί, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὴ κωλυθῆ ἡ Τράπεζα ἀπὸ τὴν παροχὴν δανείων.

Ὁ κ. ΑΡΑΟΥΖΟΣ ἀντιπεξίρχεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου φρονῶν ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρεμβληθῶσι τόσαι δυσκολίαι καὶ ἐνοχλήσεις εἰς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν ὡς καὶ εἰς τοὺς ὀφειλέτας. Ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ ἰδιώτης δανειστὴς εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ εὐκολώτερον καὶ καλλίτερον τὴν θέσιν τοῦ ὀφειλέτου ἢ ἡ Τράπεζα καὶ συνεπῶς οὐδένα κίνδυνον διττρέφουσι τὰ κεφάλαιά του, καταλήγει δὲ λέγων ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρεμβῆ τὸ ἔργον τῆς Τράπεζας. Ἐκ τούτων ἐπιδιώκει ὁ Κυπριακὸς λαὸς τὴν σύστασιν, καίτοι αὕτη δὲν ἀνταποκρίνεται πλῆρως εἰς τὸν σκοπὸν τῆς.

Ὁ ΣΙΕΦΚΕΤ ἔρ. κηρύσσεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἐν ἀφ' ἑνὸς τοῦτο ἐπιζητεῖ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἑγχώρια κεφάλαια, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρεμβάλλῃ δυσκολίας εἰς τὴν Γ. Τράπεζαν καὶ τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμούς. Παρατηρεῖ δὲ

ὅτι ὅταν ἡ Τράπεζα ἔλθῃ εἰς Κύπρον δὲν ὑπάρ-
χει τοιοῦτος νόμος, ὅταν δὲ οὗτος τεθῆ ἢ ἐφαρ-
μογῆ ἡ Τράπεζα δὲν θὰ θείηται νὰ παρεμείνῃ ἐν
τῇ νήσῳ.

Ὁ Δ. τοῦ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ προσκαλεῖ τὰ μέ-
λη τοῦ Συμβουλίου ν' ἀπορρίψωσι τὴν πρότασιν
περὶ ἀναγνώσεως τοῦ νομοσχεδίου, λέγει δὲ ὅτι
ἡ Τράπεζα ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον εἰς ἀπόκρισιν
τῆς συνεχοῦς ὑπὸ τούτου ἐκφραθείτης ἐπιθυ-
μίας, ὅτι αὕτη ἐργάζεται ἀπὸ ὁμηρῶν καὶ ὅτι
ἐάν τὸ νομοσχέδιον ἐπιψηφισθῆ θὰ ἐξαναγκασθῆ
νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας της καὶ νὰ φύγῃ ἐκ
τῆς νήσου, ὅτι τὸ Συμβούλιον ἐπιχειροῦσι οὐδὲ
τὴν κυβέρνησιν νὰ συνάψῃ συμβόλιον μετὰ
τῆς Τραπέζης, ἀλλ' ἤδη ἐργεῖται τοῦτο νὰ κατα-
λύσῃ τὴν πρώτην ἐντολήν.

Ὁ Μ. ΚΙΤΙΟΥ λέγει ὅτι ἐν λαμβάνεται
πρόνοια διὰ τὰ κυπριακὰ κεφάλαια, τοῦτο δὲν
γίνεται ἐξ ἐχθρότητος πρὸς τὴν Τράπεζαν, δι-
καμπύρεται δὲ κατὰ πάσης ἰδέας ὅτι τὸ Συμβού-
λιον διενόηθη νὰ παρεμβάλῃ δυσκολίας καὶ προσ-
κόμματα εἰς τὸ ἔργον τῆς Τραπέζης, ἥς αὐτὸς
ὑπῆρξεν ὁ θερμότερος ἱεραπόστολος κατὰ τὰς ἀ-
νὰ τὴν ἑπαρχίαν αὐτοῦ περιοδεΐας του.

Ὁ κ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ λαμβάνει ἐκ δευτέρου τὸν
λόγον καὶ ὑπεραμύνεται μετὰ θέρμης καὶ διὰ μα-
κρῶν τοῦ νομοσχεδίου λέγων ὅτι ἐάν τοῦτο ἀ-
πορριθῆ, δλοὶ οἱ δανεισταὶ θὰ ἔλθουν εἰς συνεν-
νόησιν μετὰ τῶν ὀφειλετῶν καὶ θὰ ἐκστραλι-
σθῶσι δι' ὑποθηκῶν, ἡ δὲ Τράπεζα τότε θὰ το-
κίῃ εἰς τὴν Σιῆνην. Ἐν τέλει δὲ προσθέτει ὅ-
τι ἐδόθησαν μὲν πρόνομιαι εἰς τὴν τράπεζαν, ὅχι ὅ-
μως καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῶν κυπριακῶν κεφαλαίων.

Τὸ νομοσχέδιον τίθεται εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἀ-
πορρίπτεται διὰ ψήφων 9 κατὰ 8.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΡΙΤΗΣ

(26 Μαρτίου ε.ν.)

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

— Ἡ ἐπιψήφισίς του.

— Πῶς ἐτροποποιήθη.

(Πι οεδι ἐν Ἀρμοστοῦ.)

Ὁ ΣΙΕΦΚΕΤ ἐφ. καταθέτει ἀνηφορὰν
τῶν κατοίκων τοῦ προχεταιίου Καϊμακλίου
ἐξαιτουμένων ὅπως δόσχωσι τὰ ποιμανι-
των εἰς τὴν πῆρξ τῆς Λευκωσίας τ. φρον.

Ὁ ΜΕΧΜΕΤ ΖΙΑΪ καταθέτει ἀνη-
φορὰν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Σουλίου,
δι' ἧς αἰτοῦσιν ὅπως ἐπιτραπῆ αὐτοῖς νὰ
ἐξυλεύωνται ἐκ τῶν ἐγγύς τοῦ χωρίου δε-
μοσίων ὁσῶν.

Ἡ ἡμερησίαι διάταξις εἶναι τὸ
ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἰ. Κυριακίδου προ-
ταθὲν νομοσχέδιον περὶ Κυριακῆς ἀρ-
γίας.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰσάγεται τὸ δεύτερον ἤδη ἐν τῷ Συμβουλίῳ, τὸ δ' ἀπὸ τῆς ἀπορριψίως του μεσο-λαβῆσαν χρονικὴν διάστημα μᾶς κείθει ἐτι πρέπει νὰ τὸ ἐπαναφέρωμεν. Ὀλίγισται χῶραι ὑέχρι σήμερον δὲν προύνόησαν

περὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου, ὡς παράδειγμα δὲ πρόκειται ἡμῖν ἡ Κρητικὴ Πολιτεία, ἣτις μετὰ δεῖται ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς προύνόησαν εὐρύτερον καὶ αὐστηρότερον. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου σκοπιᾶται νὰ θεραπειθῆ μέγα ἀτόπημα γινόμενον καθ' ἑσῶρας ἐν τοῖς νοοῖς τελούονται ἱερούργειαι. Κατὰ τὰς ὤρας ταύτας οἱ νοοὶ εἶναι κενοὶ ἐκκλησιαστικοί, ἐνῶ ἡ ἀγορὰ καὶ τὰ κερνεῖα εἶναι πλήρη κόσμου. Πλὴν τοῦ ἀτοπήματος τοῦτου καὶ τῆς πρὸς τὰ θεῖα ἀνευλαβείας, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη εἰ προσερχόμενοι εἰς τοὺς νοοὺς παρεδλάπτονται ὑπὸ τῶν γαιτόνων των καὶ τῶν συνεπαγγεληματιῶν των, εἰσίνες ἀνείχουσι τὰ καταστήματα των καὶ ἐργάζονται κατὰ τὰς Κυριακάς. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῆ τὴν δύναμιν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἠθικοποίησιν καὶ ἐξημέρωσιν τοῦ ἀνθρώπου, τὸ Συμβούλιον δὲ τοῦτο, ὅπερ περὶ τότων ἄλλων ζητημάτων προύνόησαν, ἔχει καθῆκον νὰ προύνόησῃ καὶ περὶ τοῦτου.

Ὁ Μ. ΚΙΤΙΟΥ ὑποστηρίζει.

Ὁ κ. ΑΡΑΟΥΖΟΣ προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀνγκνώσεως τοῦ νομοσχεδίου, διότι τοῦτο παρουσιάζεται νῦν ὑπ' ἄλλην μορφήν ἢ ὡς τὸ πρῶτον διανεμήθη εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Ἡκιστα ἀνγκλιῶν μοὶ φαίνεται ν' ἀναβληθῆ τὸ νομοσχέδιον, διότι τοῦτο εἶναι ἀπλούστατον. Ἡ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἐνστάσιν ἔχει ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, χωρὶς δὲ νὰ εἰσέλθω εἰς τὰς λεπτομερείας αὐτοῦ δηλῶ ὅτι τὸ βον ἄρθρον δὲν εἶναι παρεδκτόν τῇ κυβερνήσει. Καὶ ἐν τὸ βον ἄρθρον δὲν ἐξαρτιοῦται ἀμφιβάλλω ἂν τὸ νομοσχέδιον καταστῆ νόμος. Τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι τοιοῦτον, δι' οὗ λαμβάνεται μέτρον περὶ Κυριακῆς ἀργίας, ἀλλ' εἶναι τοιοῦτον ὥστε ν' ἀναγκάσῃ τοὺς Ὀρθοδόξους νὰ προσεργωνται εἰς τὰς ἐκκλησίας κατὰ τὰς

Κυριακῆς ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν ὅπως ὁρισθῶ-
σιν ὧραι τινὲς πρὸς ἐπιτέλεισιν τῶν θρη-
σκευτικῶν καθηκόντων τῶν καὶ μὴ παρε-
νοχλῶνται ὑπ' ἄλλων. Ἐὰν τὸ τοιοῦτον
εἶναι συνετὸν ἢ ὄχι δὲν εἶναι καθῆκον τῶν
ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ Βρετανικῶν με-
λῶν ν' ἀποφανθῶσι.

Ὁ Μ. ΚΙΤΙΟΥ λέγει ὅτι ὁ ἐστὶν. Ἀρ-
χιεραρχικεὺς παρενόησε τὴν ἀρχὴν τοῦ
νομοσχεδίου εἰπὼν ὅτι τοῦτο θέλει νὰ ἐξι-
ναγήσῃ τοὺς Ὁρθοδόξους νὰ μεταβιβάσῃ
εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἀπ' ἐναντίας τὸ νο-
μοσχέδιον ἐπιβάλλει τὴν Κυριακὴν ἀργίαν
καὶ μάλιστα δι' ὀλίγας μόνον ὥρας, εἰς δὲ
τοὺς μὴ θέλοντας νὰ μεταβῶσιν εἰς τοὺς
νεοὺς νὰ μὴ ἐργάζωνται κατὰ τὴν ὥραν
τῆς θείας λειτουργίας.

Ἐν τῷ ἐπιπέδῳ ὁ Μ. Κιτίου ἐρωτᾷ τὸν λόγον
δι' ὃν ζητεῖται ἡ ἀπλειψία τοῦ 3ου ἄρθρου.
Τὸ τοιοῦτον γίνεται διὰ τὸ ἄρθρον τὸ πρόστι-
μον ἢ ὅπως τοῦτο εἰσέρχεται εἰς τὸ δημό-

σιον τμησίον;

ΑΡΧΙΕΡΑΡΧΙΑΤΕΥΣ. Ἡ κυβέρνη-
σις φρονεῖ ὅτι ὅλα τὰ πρόστιμα πρέπει νὰ
εἰσέρχωνται εἰς τὸ δημόσιον τμησίον.

Ὁ Μ. ΚΙΤΙΟΥ παρεπισημαίνει ὅτι τὸ
Συμβούλιον ἐψήφισε καὶ ἄλλους νόμους,
ὧν τὰ πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς ἰδιαιτέρα
τμητὰ καὶ οὐχὶ εἰς τὸ γενικόν, οὐχ ἤτιον
ὅμως δηλοῖ ὅτι αἱ ἐκκλησίαι δὲν ἀναμένουν
ὅπως αὐξηθῶσι τὰ τμητὰ τῶν ἀπὸ τοιαῦτα
πρόστιμα καὶ προτείνει ἵνα ταῦτα μετα-
βιβάσῃ εἰς τὰ εὐσεβῆ τμητὰ τῶν νοσο-
κομείων.

Τὸ νομοσχέδιον ἀναγινώσκεται κατ' ἄρ-
θρον.

Ὁ κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ προτείνει ν' ἀ-
πλειψθῇ τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον καὶ ἀντ' αὐ-
τῶν νὰ καταχωρισθῇ ὡς 1 ἄρθρον ἕτερον,
δι' οὗ περιορίζεται ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου διὰ
μόνους τοὺς Χριστιανοὺς Ὁρθοδόξους καὶ
ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία τῶν κτετατημά-
των κατὰ τὰς Κυριακὰς ἐν μὲν ταῖς πόλε-
σιν ἀπὸ τῆς 9 π. μ. ὥρας, ἐν δὲ ταῖς χω-
ρίσις ἀπὸ τῆς 8 π. μ. ὥρας.

Ὁ κ. ΣΩΖΟΣ προτείνει ὅπως ἀπλει-
φθώσιν ἐκ τοῦ βου ἄρθρου οἱ λέξεις πρό-
στιμον μέχρι ὃ λιρῶν πληρωτέον εἰς τὸ
τμηεῖον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας ἢ τοῦ
χωρίου, ἐλαττωθῆ τὸ πρόστιμον εἰς 10
σελ. καὶ δίδεται τοῦτο εἰς τὸ δημόσιον τα-
μείον, διότι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ στέργει ἡ κυ-
βέρνησις ὅπως τὰ πρόστιμα δίδωνται εἰς ἰ-
διαιτέρα ταμεία.

Ὁ κ. ΑΡΑΟΥΖΟΣ προτείνει ὅπως ὁ
νόμος οὗτος ὡς πρωτότυπος θέσῃ νὰ ᾖ ἀσ-
κιμαστικός καὶ νὰ ἔχῃ ἰσχὺν μόνον ἐπὶ δι-
ετίαν, καθότι πιθανόν νὰ παρουσιασθῶσι
δυσκολίαι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν του.

Ὁ κ. ΧΑΤΖΗ-ΙΩΑΝΝΟΥ ὑποστη-
ρίζει τὴν πρότασιν ταύτην καὶ τὸ νομοσχέ-
διον ἐπιψηφίζεται.

Εἶτα ἡ συνεδρία λύεται.

(Ἡ συνέχεια τῶν πρακτικῶν τῆς
Βουλῆς εἰς τὴν γ' σελίδᾳ.)

Η ΒΟΥΛΗ...